

Povedzže mi javorina košatá

♩ = 116

Po-vedz-že mi ja - vo - ri - na ko - ša - tá,
či už je tá mo - ja mi - lá vy - da - tá.

1.

2. Po-vedz-že mi ja - vor - níč - ku ko - ša - tý,

F C7 B C7

či ma kla-me mo - ja mi - lá le - bo ty, le - bo - ty, či ma kla-me

B C7 F

mo - ja mi - lá, le - bo ty.

1. 2.

2. A tak mi ta javorina šelestí,
že je už ta moja milá v neresti.
[:V neresti je, lebo rada miluje,
rada on svoje líčka maľuje, maľuje,
rada ona svoje líčka maľuje.:]

3. Maľuje ich časne zrána, z večera,
až sa jej to bledé líčko červená.
[:Červená sa ako v poli divý mak,
treba ti je, moja milá, treba tak, treba tak,
treba ti je, moja milá, treba tak.:]